

Pach střelby a zranění tu byl tak silný, že dokázal překrýt obvyklý zápach vyčpělého alkoholu, jímž tu byly nasáklé stěny.

Grey polkl pár doušek vody, a když se probral z omámení způsobeného léky, které mu podal náš doktor, aby ho udržel v klidu, pomalu se na nás jedním okem zadíval.

Když jsem se napřímil a vstal, přitiskl jsem si ruku k obvazu na podbřišku. Nahmatal jsem přes gázu hřeben z tuhých stehů. Nevzpomínal jsem si na to, jak mi doktor odtamtud vytáhl kulku, ale skoro jako bych cítil, jak mi mezi hlavními orgány šťouchal, škrábal a dloubal ostrými nástroji a jak mi zašival zase dohromady kousky vnitřností i vnější rány.

„Kde je AJ?“ zachroptěl Grey.

Zatnul jsem čelisti a zuby mi pod tím tlakem cvakly.

Rook stiskl prsty kolem Greyova ramene a sevřel ho, jenže oko našeho nejmladšího bratra se upíralo pouze na mě. Jako by snad věděl, že za její odchod můžu já, přestože byl v té době v bezvědomí, téměř mrtvý, sakra, když jsem jí ta slova řekl.

„Utekla. A nezvedá nám telefon,“ vysvětlil jsem tichým hlasem. Měl jsem co dělat, aby se mi neroztrásl. „Už jsou to hodiny, co jsem poslal Drakea, aby ji našel. Těsně před úsvitem mi napsal, že se mu to nepodařilo.“

Grey vážně přikývl, a jak nad tím přemýšlel, přimhouřil oko.

„Obviňovala se kvůli tomuhle,“ řekl a s úšklebkem zvedl ruku, aby si opatrně přešel po obvaze.

„Někdo jí k tomu pomohl,“ zasyčel Rook a střelil po mně temným pohledem, než se obrátil zpátky ke Greyovi.

Bratrovi se zlostí rozšířilo chřípí a napjaly se mu vrásky kolem úst. Pomalu zavrtěl hlavou.

„Vrátí se. Neopustí nás,“ pronesl přesvědčeně. „To nemůže.“

Rook přikývl. „Jasně, brácho. Až na to bude připravená, vrátí se.“

Greyovi se uvolnila ramena a poprvé se rozhlédl kolem sebe po tichém chaosu, co nás všechny obklopoval. „O kolik lidí jsme přišli?“

„O osm,“ odpověděl Rook.

„Do prdele.“

„Kolik máme zraněných?“

„Ty, co tu vidíš. Doktor říkal, že se z toho všichni dostanou, ale Vance už nebude nikdy chodit.“

Otočil jsem se k oknu a zíral do časného rána, jako bych mohl Avu Jade silou vůle přimět, aby se vynořila z řídké mlhy držící se v ulici.

Vrátí se.

Musí se vrátit.

Pálilo mě v hrdle, tak jsem ztěžka polkl, abych tu bolest uhasil. Olízl jsem si suché rty a ucítil na jazyku krev. Neměl jsem, jak poznat, jestli byla moje, nebo někoho jiného.

Od té doby, co jsme se sem vrátili, nikdo kromě Diesela a malé skupiny nezraněných Světců a Králů tohle místo neopustil. Odjeli, aby se postarali o úklid na místě činu a dohlídli na to, že nikdo neunikne živý.

„Ahoj,“ pronesla slabě Becca tenkým a vyčerpáním hlasem. Ze zadní místnosti, kam jsme ji umístili, k nám bosky našlapovala mezi lůžky spících gangsterů. Když uviděla Greye, šklubla sebou, ale rychle to zakryla drobným úsměvem. „Jsi vzhůru,“ poznamenala. „Znamená to, že...“